

DECIZIA nr. 762 din 25.11.2013 privind solutionarea
contestatiei formulata de **ABC**,
cu sediul in, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr., inregistrata sub nr., completata cu adresele nr. si nr., inregistrate sub nr. si nr. ... de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia ABC.

Obiectul contestatiei, inregistrata sub nr. si completata cu adresa inregistrata sub nr. il constituie anularea urmatoarelor acte administrative fiscale:

- deciziile de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă nr. DIOF emise in data de 13.12.2012 prin care s-au stabilit in sarcina contribuabilei obligatii fiscale reprezentand TVA in cuantum total de **D lei**;

- decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dacc/2013 pentru dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de **A lei**.

Ulterior, prin adresa inregistrata sub nr. societatea a formulat o noua contestatie impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dacc/2013.

Referitor la comunicarea actelor administrative fiscale contestate, se retine ca deciziile de impunere din oficiu au fost emise in data de 13.12.2012, au fost transmise prin posta si returnate in luna decembrie 2012 si au fost afisate pe site-ul ANAF in aceeasi zi in care au fost emise prin anunturi colective din data de 13.12.2012, retrase in data de 28.12.2012, cu vicierea procedurii de comunicare de publicitate, iar decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii a fost comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si tinand cont de prevederile pct. 3.9 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de ABC.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de administrare fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au emis pe seama ABC urmatoarele decizii de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă:

- decizia nr. DIOF1/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii ianuarie 2007 in suma de D1 lei;

- decizia nr. DIOF2/13.12.2012 pentru TVA sociale aferent lunii februarie 2007 in suma de D2 lei;

- decizia nr. DIOF3/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii aprilie 2007 in suma de D3 lei;

- decizia nr. DIOF4/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii mai 2007 in suma de D3 lei;

- decizia nr. DIOF5/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii iulie 2007 in suma de D4 lei;

- decizia nr. DIOF6/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii august 2007 in suma de D4 lei;

- decizia nr. DIOF7/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii octombrie 2007 in suma de D5 lei;

- decizia nr. DIOF8/13.12.2012 pentru TVA aferent lunii noiembrie 2007 in suma de D5 lei.

De asemenea, organele fiscale au emis si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dacc/2013 pentru accesorii in suma de AT lei, din care dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA calculate pentru perioada 26.02.2007-05.01.2013 in suma de A lei.

II. Prin contestatia formulata sub nr., astfel cum a fost completata cu adresa nr. ABC sustine ca in anul 2007 a avut perioada fiscala trimestrul calendaristic, asa cum rezulta din declaratia privind cifra de afaceri pe anul 2006, din formularul de inregistrare fiscala 010 si din bilantul contabil.

Societatea invoca ca nu a fost instiintata de faptul ca nu si-a indeplinit obligatiile declarative asa cum prevede Ordinul A.N.A.F. nr. 3.392/2011, iar formularele 160 reprezentand deciziile de impunere din oficiu nu i-au fost comunicate conform art. 44 din Codul de procedura fiscala.

In concluzie, societatea solicita anulara deciziilor de impunere din oficiu si a deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii prin reanalizarea modului de intocmire a acestora.

Ulterior, prin adresa inregistrata sub nr. si intitulata contestatie societatea reia sustinerile privind perioada fiscala si solicita anulara deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la deciziile de impunere din oficiu

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale puteau stabili din oficiu obligatii fiscale in sarcina contribuabilei, in conditiile in care nu au instiintat-o cu privire la depasirea termenului legal de depunere a declaratiei fiscale, iar dispozitiile procedurale prevad ca stabilirea nu se face inainte de implinirea unui termen de 15 zile de la aceasta instiintare.

In fapt, conform documentelor existente la dosarul cauzei organele fiscale au emis deciziile de impunere din oficiu nr. DIOF in data de 13.12.2012 prin care s-au stabilit in sarcina contribuabilei obligatii fiscale reprezentand TVA pentru lunile ianuarie, februarie, aprilie, mai, iulie, august, octombrie si noiembrie 2007, pe motiv ca nu au fost depuse deconturile de taxa pentru aceste perioade, in conditiile in care ABC figureaza in vectorul fiscal cu perioada de declarare "lunara" pentru aceste obligatii fiscale.

La solicitarea organului de solutionare, cu adresa inregistrata sub nr.2013 Administratia Finantelor Publice sector x a transmis notificările privind nedepunerea deconturilor pentru lunile mai, iulie, august, octombrie si noiembrie 2007 si borderourile de trimitere prin posta datate 01.10.2007, 30.10.2007 si 24.01.2008.

In drept, potrivit art. 84 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 83. – (4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

(4¹) Contribuabilul poate depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale”.

Totodata, potrivit art. 7 din același act normativ:

“Art. 7. – (1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și **să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor** sau a documentelor, ori de câte ori este cazul”.

Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011 stabilește următoarele:

“Capitolul II - Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată

În aplicarea prezentei proceduri, compartimentul de specialitate efectuează următoarele operațiuni:

[...]

1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. **Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.**

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și **se comunică contribuabililor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale.**

1.2.2. Procedura de comunicare a înștiințărilor este cea prevăzută pentru comunicarea actelor administrative fiscale.

1.3. Înregistrarea datei comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

Pe baza confirmărilor de primire remise de către poștă, a dovezilor de primire prin alte mijloace legale sau pe baza proceselor-verbale de comunicare prin publicitate, după caz, compartimentul de specialitate înregistrează data comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale”.

Astfel, se reține ca procedura de impunere din oficiu impune organelor fiscale obligația instiintării prealabile a contribuabililor în legătura cu nedepunerea declarațiilor fiscale, astfel încât aceștia să ia măsuri pentru remedierea situației, inclusiv prin clarificarea neconcordanțelor în evidențele fiscale și în vectorul fiscal al contribuabililor. Potrivit art. 83 alin. (4) teza a doua din Codul de procedură fiscală emiterea deciziilor de impunere din oficiu este condiționată (**sintagma folosită de legiuitor este “nu se poate face”**) de împlinirea unei termene de 15 zile de la instiintarea contribuabililor privind depășirea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale, respectiv a unui termen de 15 zile de la data comunicării notificării în acest sens.

În speta, din documentele existente la dosarul cauzei reiese că organele fiscale **nu au emis notificări** către contestatara ABC cu privire la **nedepunerea declarațiilor fiscale pentru lunile ianuarie, februarie și aprilie 2007, iar pentru notificările emise pentru lunile mai, iulie, august, octombrie și noiembrie 2007 nu există dovada că aceste notificări au fost trimise prin**

posta si primite de societate, borderourile postale nepurtand stampila postei si nefiind insotite de confirmarile de primire postale care sa faca dovada comunicarii acestor notificari, in conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) din Codul de procedura fiscal, in forma in vigoare la momentul trimiterii potrivit carora:

“Art. 44. – (2) Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

[...]

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia”.

Se retine ca prin lipsa notificarilor sau lipsa dovezilor privind comunicarea acestora organele fiscale au privat societatea de posibilitatea de a prezenta deconturile pentru perioadele respective sau de a-si clarifica perioada fiscala pentru TVA in vectorul fiscal, mai ales ca societatea sustine ca a notificat organele fiscale privind cifra de afaceri realizata care implica trimestrul calendaristic drept perioada fiscala, prezentand in acest sens adresa nr. 124852/25.01.2007 si declaratia de mentiuni 010 inregistrata sub nr. 73709/19.03.2007.

In consecinta, urmeaza a se desfiinta deciziile de impunere din oficiu nr. DIOF din 13.12.2012 prin aplicarea prevederilor art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare potrivit carora:

“Art. 216. – (3) ***Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.***

(3¹) ***Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei***, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”.

In urma desfiintarii organele fiscale de administrare vor respecta intocmai procedura de impunere din oficiu si vor instiinta contribuabila cu privire la situatia existenta in evidentele fiscale, iar in virtutea rolului activ consacrat de art. 7 din Codul de procedura fiscala vor proceda la examinarea, din oficiu, a starii de fapt in vederea determinarii corecte a situatiei fiscale a contribuabilei, inclusiv prin indrumarea acesteia, daca este cazul, cu privire la corectarea declaratiilor depuse privind informatiile cuprinse in vectorul fiscal. La reexaminare organele fiscale vor avea in vedere si sustinerile contestatarei in legatura cu documentatia depusa in anul 2007 pentru stabilirea trimestrului calendaristic drept perioada fiscala.

3.2. Referitor la decizia privind obligatiile de plata accesorii

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabila datoreaza accesorii aferente unor debite stabilite prin deciziile de impunere din oficiu, in conditiile in care, in urma solutionarii contestatiei, pentru aceste debite s-a dispus desfiintarea titlurilor de creanta si reverificarea situatiei.

In fapt, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dacc/2013 organele fiscale au stabilit in sarcina ABC accesorii in suma totala de AT lei, din care dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de A lei.

Din anexa la decizie reiese ca accesoriile au fost calculate pentru debitele stabilite prin deciziile de impunere din oficiu (cod 160) nr. DIOF, inregistrate in evidenta fiscala in data de 28.12.2012.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere**".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere**, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si **pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.** "

Ulterior, incepand cu data de 1 iulie 2010 majorarile de intarziere au fost inlocuite cu "dobanzi" si "penalitati" de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere**".

"Art. 120. - (1) **Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere**, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de **scadenta** si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) **Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale** rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare **scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv**".

"Art. 120¹. - (1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o **penalitate de intarziere** datorata pentru neachitarea la **scadenta** a obligatiilor fiscale principale".

Avand in vedere cele retinute anterior prin prezenta decizie, prin care s-a dispus desfiintare deciziilor de impunere din oficiu pentru debitele reprezentand TVA pentru care s-au calculat accesoriile si tinand cont de caracterul accesoriu al majorarilor, dobanzilor si penalitatilor de intarziere stabilite, in virtutea principiului de drept accesorium seqvitur principalae, urmeaza a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) si alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare conform carora:

"Art. 216. - (3) Prin **decizie se poate desființa** total sau parțial **actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.**

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare".

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 7, art. 44, art. 83 alin. (4), art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 alin. (3) si alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si capit. II din Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011

DECIDE:

1. Desfiinteaza deciziile de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă nr. DIOF din 13.12.2012, emise de Administratia Finantelor Publice sector x pentru ABC cu TVA in quantum total de **D lei**, urmand ca organele fiscale sa reanalizeze cauza pentru aceeași perioada avand in vedere considerentele prezentei decizii.

2. Desfiinteaza decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. dacc/2013 pentru accesorii aferente TVA in suma de **A lei**, urmand ca organele fiscale sa reanalizeze cauza pentru aceeași perioada avand in vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.